

גמ"ר (תל אביב) 6154-02-24 - מדינת ישראל נ' ניסים פרימן

גמ"ר (תל-אביב-יפו) 6154-02-24 - מדינת ישראל נ' ניסים פרימן-שלום תל-אביב-יפו
גמ"ר (תל-אביב-יפו) 6154-02-24

מדינת ישראל

נגד

ניסים פרימן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)
[22.09.2024]

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

ע"י בא כוחו עו"ד מאיה קו- אור ארז מפרקליטות מחוז תל אביב- פלילי

ע"י בא כוחו עו"ד דוויק

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון לעניין העונש, בעבירה של גרם מוות ברשלנות, בניגוד לסעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה.

כמפורט בכתב האישום המתוקן, הרי שביום 26.10.23, בשעה 08:45 לערך, ישב הנאשם, במסגרת עבודתו כנהג אוטובוס בחברת "דן", בתוך אוטובוס ציבורי, בשטח מסוף אוטובוסים של חברת "דן", ברחוב קהילות יעקב בבני ברק, כאשר האוטובוס מונע. אוטובוס הנאשם עמד בצדו השמאלי של המסוף. בצדו הימני של המסוף, עמדו 3 אוטובוסים נוספים ולפניהם, חנו כלי רכב פרטיים.

אותה עת הגיע למקום המנוח, נתנאל רפאל רביבו ז"ל, יליד 1997 ונעמד בין אוטובוס שחנה משמאל לבין רכב פרטי מסוג יונדאי שחנה לפניו.

הנאשם נהג ברשלנות בכך שבעת ששחרר את בלם היד של האוטובוס ולחץ על דוושת ההאצה, סובב את ההגה בחדות על מנת לצאת ממקום חנייתו, האיץ במהירות ופגע בעוצמה באוטובוס שעמד בצד ימין, כך שזה נהדף קדימה והמנוח נמחץ בין האוטובוס הנפגע לרכב שחנה במקום.

למנוח נגרמה פגיעה רב מערכתית קשה ומותו נקבע במקום, על ידי צוות מד"א שהגיע לזירת התאונה.

ביום 2.7.24, הוגש כתב אישום מתוקן והצדדים הציגו בפני בית המשפט הסדר טעון בכתב, לפיו, ייגזרו על הנאשם רכיבי הענישה הבאים: 9 חודשי מאסר, אשר אם ימצא הנאשם כשיר, ירוצו בעבודות שירות, פסילה לצמיתות ופיצוי למשפחת המנוח, על סך 40,000 ₪, אשר הופקד עוד באותו היום.

הנאשם נשלח אל הממונה על עבודות השירות, למתן חוות דעת בעניינו ונמצא כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

ביום 8.9.24, טענו הצדדים לעונש.

תביעה

הוגש מכתב מטעם אשתו של המנוח, הגב' אבישג ארביבו, שסומן ת/ל/1 וגיליון הרשעותיו של הנאשם, שסומן ת/ל/2.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעובדות כתב האישום ולהסדר הטיעון שגובש בין הצדדים וביקשה שבית המשפט יכבד את ההסדר.

הגנה

הסנגור ביקש כי בית המשפט יכבד את הסדר הטעון והוסיף כי הנאשם לקח אחריות בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה וכי מדובר באדם נורמטיבי, בן 71, שעברו התעבורתי תקין ביותר, אב לשלישית בנים, בני 35, שלחמו במלחמת "חרבות ברזל" כל אחד ביחידתו. עוד נטען, כי למנוח הייתה רשלנות תורמת, שכן, ירד לכביש ועמד בין כלי רכב. הסנגור טען כי הסדר הטעון מאוזן וסביר וביקש כי בית המשפט יורה לממונה על עבודות השירות, לשבץ את הנאשם לעבודה בהתאם לגילו ומצבו הרפואי. הנאשם הביע חרטה וצער וביקש כי בית המשפט יצמצם את עבודות השירות, על מנת שיוכל לסייע לבנו, הסובל מפוסט טראומה.

דיון והכרעה

בע"פ 6755/09, ארז אלמוג נגד מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון, מהם העקרונות לפיהם יש לגזור את דינו של מי שהורשע בגרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים: "נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות". מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

באופן נהיגתו, הביא הנאשם לפגיעה בערך הנעלה של קדושת החיים, ערך עליו אנו מצויים להגן כחברה, בכל דרך אפשרית ובהיות הנאשם נהג רכב ציבורי, הרי שהפגיעה היא קשה אף יותר מאשר בעניינו של נהג רגיל.

סעיף 64 לפקודת התעבורה, שעניינו, גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב, קובע כי תקופת המאסר תהיה בין 6 חודשים ל-3 שנים, אלא אם מצא בית המשפט, על פי הנסיבות, כי אין מקום לעונש של מאסר. סעיף 40 לפקודת התעבורה, קובע עונש של פסילה שלא תפחת מ-3 שנים.

כמו כן, מקובל להטיל עונשי מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס כספי ובמרבית המקרים, גם פיצוי למשפחת המנוח. נוכח האמור לעיל, הרי שהסדר הטעון שהציגו בפני הצדדים, נמצא במתחם הענישה הראוי, על פי החוק והפסיקה, בכל הנוגע לרכיבים עליהם סיכמו הצדדים, אך העובדה כי לא סוכם על רכיב של מאסר מותנה, הנה חריגה ולא ניתן לכך כל נימוק.

לטעמי, רכיב של מאסר מותנה מתחייב כאשר מדובר בפסילה לתקופה ארוכה, קל וחומר, כאשר מדובר בפסילה לצמיתות בגין גרם מוות ברשלנות ונדיר למצוא גזר דין בנסיבות דומות, שאינו כולל מאסר מותנה. ברי, כי היה מוצג בפני טעם כלשהו לאי הטלת עונש מאסר מותנה, הייתי בוחנת את הנימוקים ומחליטה בהתאם, אך בהעדר כל נימוק, אין הדבר סביר בעיני ואין הדבר עומד במבחן האינטרס הציבורי, אותו נדרש בית המשפט לבחון.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, הנאשם נוהג משנת 1972, לחובתו שתי הרשעות קודמות, מסוג ברירת קנס והוא נעדר עבר פלילי.

הנאשם בחר לקחת אחריות בהזדמנות הראשונה ולהודות במיוחס לו בכתב האישום, הביע חרטה עמוקה וסנגורו התייחס לנסיבותיו המשפחתיות.

במכתבה, ציינה אשת המנוח כי די לה בהליך המשפטי וכי הנאשם הגיע לבקר במהלך ימי השבעה, לבקשת משפחת המנוח וזאת על אף הקושי הרב מבחינתו ומבחינת משפחת המנוח, היה בכך כדי להביע נטילת אחריות ורצינות מצד הנאשם.

אין ספק, כי הטלת עונש מאסר על אדם נורמטיבי, כגון הנאשם שבפני, אינה דבר של מה שבכך, אך פעמים רבות נדרש בית המשפט, בתיקי גרם מוות ברשלנות, להשית עונשים חמורים, לרבות עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה, על אנשים נורמטיביים.

בע"פ 52518-07-12 לגטווי נ' מדינת ישראל, לעניין ענישה בתיקי גרם מוות בתאונות דרכים נאמר כי: "הענישה בתיקים מסוג זה היא לעולם קשה, מכאיבה ומעוררת חיבוטי נפש של ממש, מעבר לקושי האינהרנטי הגלום במלאכת הענישה ככלל. הקושי עניינו בכך, שמרבית העבריינים בתחום זה הם אנשים נורמטיביים, לעיתים קרובות מצטיינים בכל תחומי חייהם האחרים, אנשים תורמים, חיוביים ועדיין, בשל רשלנותם קופדו חיי אדם".

ברע"פ 4880/17 קוסה נגד מדינת ישראל, נאמר:

"המבקש דנא הוא אדם נורמטיבי, ואין להקל ראש במשמעותה של שליחתו לעונש מאסר מאחורי סורג ובריה. ואולם, כפי שנפסק, לא אחת, בבית משפט זה, מדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא היא ידועה...".

אין ספק בליבי, כי לאירוע הטראגי, בו קופחו חייו של המנוח, הייתה השפעה ממשית גם על הנאשם ועל משפחתו, אך ברי כי משפחת המנוח היא הנפגעת העיקרית ואובדנו של המנוח, יהווה נטל כבד על משפחתו לעד.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש לכבד את הסדר הטעון שבין הצדדים, תוך הוספת רכיב של מאסר מותנה,

כמקובל בתיקים מסוג זה ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-9 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, על פי האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 25.11.24, כאמור בחוות הדעת לעיל.

הממונה על עבודות השירות מתבקש להתאים את העבודה למגבלות גילו ומצבו הבריאותי של הנאשם.

2. הנאשם ייפסל לצמיתות. הפסילה תמנה מיום 26.10.23, מועד תחילת הפסילה המנהלית, ללא צורך בהפקדה נוספת.

3. הפיצוי על סך 40,000 ₪ שהופקד במזכירות בית המשפט, יועבר לידי אשת המנוח, הגב' אבישג ארביבו, ת.ז. 315122549, מרחוב רימון 14 בני ברק.

4. אני דנה את הנאשם לשישה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים המאסר יחול על עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל ל-3 שנים ונהיגה בזמן פסילה.

המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול אל הממונה על עבודות השירות. זכות ערעור כחוק.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אלול תשפ"ד, 22 ספטמבר 2024, במעמד הנוכחים.